9 -ാം വർഷം
2025
നവംബർ 9
പള്ളിക്കൂദാശ
രണ്ടാം ഞായർ

Laity Reflect on
SYRO-MALABAR SUNDAY MASS
SCRIPTURE READINGS

തിരുവചനം വിത്തുകോശമാണ് (സ്റ്റെം സെൽ)

പുറ 40:1-16, ഹെബ്രാ 8:1-6, മത്താ 12:1-13

'വിത്ത് കോശം' എന്നാൽ സ്റ്റെം സെൽ (മൂലകോശം) എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. എല്ലാ കോശങ്ങളിലേക്കും വികസിക്കാൻ കഴിവുള്ള, വിഭജിക്കാൻ ശേഷിയുള്ള ഈ കോശങ്ങൾ പ്രത്യേക രൂപഭേദം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്തവയാണ്. ഇവയെ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഉത്തേജിപ്പിച്ച് ആവശ്യമുള്ള കോശങ്ങളായി മാറ്റിയെടുക്കാൻ സാധിക്കും. തിരുവചനങ്ങൾ ഓരോ കാലത്തും ഓരോ രീതിയിൽ ഓരോരുത്തരിലും അതാത് സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മുളയെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യങ്ങൾ

ഒരുകാലത്ത് നാട്ടിൻപുറത്തെ കൂടാരസർക്കസിലെ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ഇനമായിരുന്നു, വളയത്തിനുള്ളിലൂടെയുള്ള ചാട്ടം. അതിലൂടെ മനുഷ്യനും ചാടും, അവൻ വളർത്തുന്ന ജന്തുവും ചാടും. ചോദ്യം ഒന്ന് - വളയമാണോ ചാട്ടമാണോ പ്രധാനം?

വരയിട്ട പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി എഴുതി ഒരിയ്ക്കൽ അയാൾ വരയില്ലാത്ത കടലാസിൽ നേരെ ചൊവ്വേ എഴുതാൻ പഠിക്കുന്നു. ചോദ്യം രണ്ട് - കടലാസിലെ വരയാണോ എഴുത്താണോ പ്രധാനം?

ഉത്തരം മറിച്ചല്ല എന്ന് തന്നെ വേണം കരുതാൻ. പക്ഷേ ഒന്നും വെറുതെയല്ലട്ടോ. എല്ലാറ്റിന്റെയും തുടക്കം അങ്ങനെയൊക്കെയാണ്. വളയത്തിലൂടെ ചാടി ചാടിയാണ് ഒരാൾ വളയമില്ലാതെ ചാടാൻ പഠിക്കുന്നത്. പതിയെപ്പതിയെ വളയം മാറ്റണം, എഴുതാനുള്ള വരകൾ മായ്ക്കണം,. എന്നാലേ വളരൂ... ഇനി വളയമില്ലാതെ ചാടാനുള്ള സമയമാണ്. വരയില്ലാത്ത കടലാസിൽ എഴുതാനുള്ള സമയമാണ്. വരയും വളയവുമൊക്കെ പല രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും നമ്മുടെ

സനു തെറ്റയിൽ

ജീവിതത്തിലുമുണ്ട്.

മതവും ആചാരങ്ങളുമൊക്കെ ഈ ഗണത്തിൽ വായിച്ചെടുക്കാവുന്നവ തന്നെ. ഒരുകാലത്ത് ഒരുപാട് നിയമങ്ങൾ മതങ്ങളിലും വിശ്വാസ പാരമ്പര്യങ്ങളിലുമൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. നല്ലതുതന്നെ. മനുഷ്യൻ ഒരു ട്രാക്കിൽ വരുന്നത് വരെ ചില കാർക്കശ്യങ്ങളൊക്കെ വേണമല്ലൊ. അത് എല്ലാക്കാലവും അങ്ങനെതന്നെ വേണമെന്ന് വാശിപിടിയ്ക്കുമ്പോഴാണ് പ്രശ്നം. അന്നേരം നമ്മൾ തടയുന്നത് നമ്മുടെ തന്നെ വളർച്ചയെയാണ്. കാരണം, വളരുന്തോറും ചിലതൊക്കെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ.

തുടക്കം

താൻ ആരാണെന്നും തന്റെ അസ്തിത്വം എന്താണെന്നുമൊക്കെ മനുഷ്യൻ ഒരുകാലത്ത് ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങിയതോടൊപ്പംതന്നെ ദൈവം എന്ന ചിന്തയും അവനിലുടലെടുത്തു എന്ന് വേണം കരുതാൻ. അങ്ങനെ മതങ്ങളുണ്ടായി. കാലം ഒരുപാടായി. നമുക്ക് പലപ്പോഴും പാളിപ്പോകുന്നത്, മതത്തിൽ നിന്നുമുള്ള നമ്മുടെ അന്വേഷണത്തിലാണ്. അതിന്റെ തൊങ്ങലുകൾ മാത്രമായ ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമാണോ അതോ അത് വച്ച് നീട്ടുന്ന കരുണയാണോ നമ്മൾ അന്വേഷിക്കുക? ഏതാണ് പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നത് എന്നതിലാണ് കാര്യം. 'മുൻഗണനകൾ മാറിപ്പോകുന്നതാണല്ലോ ഒട്ടുമിക്ക ദുരന്തങ്ങൾക്കും കാരണം.'

മത്തായി 12:12 – 'സാബത്തിൽ നന്മ ചെയ്യുക അനുവദനീയമാണ്.' ഈ ഒരു സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് അവിടെ ഉറപ്പിച്ച് പറയേണ്ടി വന്നത്, അതും, നന്മ എന്ന വാക്ക് അല്പംകൂടി ഉച്ചത്തിൽ പറയേണ്ടി വന്നത്, സ്വാഭാവികമായും നന്മ എന്ന വാക്കിന് അക്കാലത്ത് മൂല്യമില്ലാഞ്ഞത് കൊണ്ട് തന്നെയാവണമല്ലോ! അപ്പോ മനുഷ്യനന്മയ്ക്കും മീതെ എന്തോ ഒന്ന് അവർ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു വച്ചിരുന്നുവെന്നുതന്നെയർത്ഥം. അതായത്, നന്മ എക്കാലവും വിലയുള്ളതായിരുന്നില്ല എന്ന്. ഒരു കാര്യം നന്മയുള്ളതാണോ എന്നറിയാൻ അതിന്റെ ഫലമാണ് നോക്കേണ്ടത് എന്നാർക്കാണ് അറിയാത്തത്? ഫലം നോക്കാതെ, ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി എന്തെന്ന് നോക്കുമ്പോഴാണ് പ്രശ്നം. നിയമത്തിന്റെ വാച്യാർത്ഥങ്ങൾ ഇഴകീറി ചികഞ്ഞ്, ഒരു നിയമത്തെ തന്നെ പലതാക്കി അതിൽത്തന്നെ കണ്ണും നട്ടിരിക്കുന്ന ചില വക്രദൃഷ്ടികളെ നോക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഇന്ന് കർത്താവ് ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നത്.

സിലബസ് കറക്റ്റ് ആണ്. പക്ഷെ...

മാഷ് കുട്ടിയോട്, കടൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചപോലെയാണത്... കുട്ടി പറഞ്ഞു: സർ, ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച കടൽ കണ്ടു. വിശാലമായി പരന്നു കിടക്കുന്ന മണൽപ്പരപ്പ്. അതിലേക്ക് ആഞ്ഞടിക്കുന്ന തിരമാലകൾ... കണ്ണെത്താദൂരത്ത് നീല നിറത്തിൽ ഓളം വെട്ടുന്ന വെള്ളം. ഞങ്ങളെല്ലാവരും ആ തിരയിൽ കാൽ നനച്ചു, ചിലർ കുളിച്ചു. നല്ല ഭംഗിയുണ്ട് സർ, കടൽ കാണാൻ. അല്പനേരം മൗനമായിരുന്ന മാഷ് ഒന്ന് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു – കുട്ടി, താൻ കണ്ടത് കടലല്ല, കടൽത്തീരമാണ്. കടൽ അതിന്റെ തീരം പോലെയേയല്ല, അത് എത്രയോ വിശാലമാണ്. എത്രയോ ആഴത്തിൽ, കോടിക്കണക്കിന് ജീവജാലങ്ങൾക്ക് വീടൊരുക്കുന്നോരിടമാണ് കടൽ!.. കടലിനെ അറിയേണ്ടത് അങ്ങനെയല്ല കുട്ടി...

പലപ്പോഴും തീരത്തിരുന്നു കാൽ നനച്ചുകൊണ്ട് കടൽകണ്ടു എന്ന് പറഞ്ഞു നടക്കുന്നവരാണ് നമ്മൾ. അലയടിക്കുന്ന തീരം പോലുള്ള ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ തൊങ്ങലുകളിൽ മാത്രമാണ് പലപ്പോഴും നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ ഉടക്കുക. അതിനുമപ്പുറം ഒരു ലോകമുണ്ടെന്ന് ആരറിയുന്നു... കടൽപോലെ ആഴമുള്ള, അർത്ഥമുള്ള, വിശാലമായ ഒരിടത്തേയ്ക്കുള്ള ക്ഷണമാണ് ഈ സാബത്തിൽ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ മുന്നിൽ വച്ച് നീട്ടുന്നത്. അതിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഊളിയിട്ട് ഇറങ്ങാൻ സാധിക്കുന്നവർ എത്രയോ വിരളം.

കുരുക്കിടുന്ന നൂലാമാലകൾ

നിയമങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യംതന്നെ പലപ്പോഴും സംരക്ഷണം ഉറപ്പാക്കലല്ലെ,അതും ബലഹീനർക്ക്!? പണവും അധികാരവുമില്ലാത്തവന്റെ ഏക ആശ്രയം നിയമമാണ്. അതേ നിയമം മറ്റൊരാൾക്ക് വിനയായ് മാറുന്നതെങ്ങനെ? കുത്തഴിഞ്ഞ, അടുക്കും ചിട്ടയുമില്ലാത്ത ഒരു കാലത്ത് നിന്നും മനുഷ്യനെ, അച്ചടക്കമുള്ളതാക്കാൻ കൊണ്ടുവന്നതാണ് നിയമം എന്നിരിക്കെ, അതിനും മുകളിലാണ് മനുഷ്യൻ/ജീവൻ എന്ന് ഇന്നും മനസ്സിലാക്കാത്തവർ ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ആരുടെ തെറ്റ്? നിയമം ചിലർക്ക് ചിലതിനൊക്കെ മറയൊരുക്കുകയാണിന്ന്. ഇന്നെന്നല്ല, എന്നും. അവർക്ക് നിയമംവിട്ടൊന്നുമില്ല. പലപ്പോഴും അവിടെയും ബലിയാടാകുന്നത്, വെറും പാവപ്പെട്ടവരാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. നിയമക്കുരുക്കിൽപ്പെട്ട് മുന്നോട്ട് പോവാനാവാത്ത എത്രയോ ചെറുതും വലുതുമായ സംരംഭങ്ങളുണ്ട് ഈ നാട്ടിൽ! നിയമത്തിന്റെ പേരുപറഞ്ഞ് അടച്ചുപൂട്ടിയത് വെറും സംരംഭങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പാവപ്പെട്ടവന്റെ സ്വപ്നങ്ങളാണ്. അവന് അവകാശപ്പെട്ട ഒരുനേരത്തെ ആഹാരമാണ്.

സായാഹ്ന വാർത്തകളിൽ ഇടക്കിടെ കാണാറുള്ളതാണല്ലോ ബുൾഡോസറുകൾ കൊണ്ട് നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വഴിയോര പച്ചക്കറിക്കച്ചവടങ്ങൾ. അത് പൊതുവഴിയായിരിക്കാം, അവിടെ കച്ചവടം പാടില്ലായിരിക്കാം. പക്ഷേ അതേ വഴിയിൽ പിറ്റേന്ന് പാർട്ടി സമ്മേളനങ്ങളും കൊടിതോരണങ്ങളും ഉയരുന്നതെങ്ങനെ? മാളുകളുടെ പരസ്യങ്ങളും പ്രചരണ പോസ്റ്ററുകളും ഉയരുന്നതെങ്ങനെ? പദയാത്രകളും പ്രതിഷേധ റാലികളും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഈ വഴിയിലൂടെ തന്നെയല്ലേ പോകുന്നത്? അതൊന്നും യാത്രക്കാരന് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലേ? അപ്പോ, നിയമം ചിലർക്ക് വേണ്ടി മാത്രമുള്ളതാണെന്ന് അർത്ഥം. 'അഹഹ മൃല ലൂൗമഹ, യൗേ ീൊല മൃല ാീൃല ലൂൗമഹ വേമി ീവേലൃെ ' പ്രശസ്തനായ ജോർജ് ഓർവേലിന്റെ വാക്കുകൾ എത്രയോ പ്രസക്തം.

വാർഷികപ്പരീക്ഷ

വാർഷികപ്പരീക്ഷയിൽ തോറ്റ കുട്ടി, അതിന്റെ കാരണം തിരക്കിയപ്പോഴാണ് അറിയുന്നത്, എഴുത്ത് പരീക്ഷ മാത്രമായിരുന്നില്ല വിജയിക്കാനുള്ള മാനദണ്ഡമെന്ന്... ക്ലാസിലെ ഹാജർ

മുതൽ, അധ്യാപകർ തരുന്ന അസൈൻമെന്റുകളും, പ്രോജക്ടുകളും എന്നുവേണ്ട, ക്ലാസിലെ കളിതമാശകളും കൂട്ടുകാർക്ക് വേണ്ടി ചെയ്തുകൊടുത്ത ചില കുഞ്ഞു കുഞ്ഞു നല്ല പ്രവൃത്തികൾ വരെ പരീക്ഷയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു!

പരീക്ഷകൾ കുഞ്ഞുനാളിൽ അവസാനിക്കുന്നവയല്ല. ഏതൊരു ജീവിതവും പരീക്ഷതന്നെയാണ്. നിയമത്തിന്റെ കടലാസു കഷണങ്ങൾ കാണാതെ പഠിച്ച് അതിലെ ആത്മാവിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവർക്ക് ഇതൊക്കെ എങ്ങനെ മനസ്സിലാവാൻ? സ്വാർത്ഥത എന്ന വാക്ക് അല്പം ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിയമത്തിൽ സ്വാർത്ഥത കലർത്തുമ്പോഴാണ് അതിന്റെ സ്വാഭാവിക സാധ്യതകൾ മരിക്കുന്നത്. തനിയ്ക്ക് ഒരാവശ്യം വരുമ്പോ ജനക്ഷേമ കാര്യങ്ങളിൽ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നത് കരുണയല്ല എന്നാർക്കാണ് അറിയാത്തത്... രാഷ്ട്രീയത്തിലായാലും മതത്തിലായാലും അത് തന്നെയല്ലേ നടക്കുന്നത്...

ഒരുകാലത്തിറങ്ങിയ മലയാള സിനിമകളൊക്കെ അല്പം കാരുണ്യം ഉള്ളിൽ പേറുന്ന തീം ഉള്ളവയായിരുന്നു. അല്പം ഗൗരവപ്രകൃതമുള്ള നായകൻ. അസാധാരണമായതൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരാൾ. ചിലരെങ്കിലും സ്വാർത്ഥനെന്ന് കരുതുന്നവൻ. തട്ടിയും മുട്ടിയുമൊക്കെ അങ്ങ് ജീവിച്ചുപോകുന്നു എന്ന് മാത്രം. പക്ഷേ സമയം കഴിയുന്തോറും ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ മാറുന്നു. പിന്നീടെപ്പോഴോ ആണ് അറിയുന്നത്, അയാൾ കുറെപേർക്ക് തണലായിരുന്നുവെന്ന്... ക്ലീഷേ എന്ന് പറഞ്ഞ് ചിരിയ്ക്കുമ്പോഴും, മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലുള്ള ചില സ്വർഗ്ഗസമാനമായ അവസ്ഥയുടെ ദൃശ്യാവിഷ്കാരമായിരുന്നല്ലോ അതൊക്കെ. 'ആരാണ് സന്തോഷം ആഗ്രഹിക്കാത്തത്?'

ആപത്ത് ഘട്ടത്തിൽ നമ്മെ ഒറ്റപ്പെട്ട് പോകാൻ അനുവദിക്കാത്ത ഒരു സൂപ്പർ ഹീറോയെ ആരാണ് എന്നെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിയ്ക്കാത്തത്?

അധിക വായനയ്ക്ക്

കരുണ, നിയമത്തിന്റെ വഴിയിലുള്ളതേയല്ല. വരികളിൽ കാണാനും പ്രയാസമാണ്. പക്ഷെ വരികൾക്കിടയിൽ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കേ... ചില വാട്ടർ മാർക്കുകൾ കാണാം... കരുണ, ദയ, അനുകമ്പ എന്നിങ്ങനെ അവിടെ പ്രിന്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്... വാട്ടർ മാർക്കുകൾ കാണണമെങ്കിൽ അല്പം സമയമെടുത്ത് ചുറ്റുപാടും കാണണം. കണ്ണ് തുറന്ന് നടക്കണം. അതിന് അല്പം സമയം വേണം, റിവിഷൻ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. പരീക്ഷയ്ക്ക് ജയിക്കണമെങ്കിൽ സമയമെടുത്ത് മനനം ചെയ്യണം സുഹൃത്തെ... സമയം... അത് വല്ലാത്തൊരു ഫാക്ടർ തന്നെയാണ്. ഞാൻ പണ്ടേ പറഞ്ഞതല്ലേ, പാഠപുസ്തകത്തിൽ നിറയെ വിത്തുകളാണ് ഉള്ളതെന്ന്. വിത്തുകോശങ്ങൾ, അതൊക്കെ ഏത് സാഹചര്യത്തിൽ വിതയ്ക്കണം വളർത്തണം എന്നൊക്കെ തീരുമാനിക്കേണ്ടത് നമ്മൾ തന്നെയാണ് സുഹൃത്തെ... ആമേൻ.

(ഹയർസെക്കൻഡറി സ്കൂൾ അധ്യാപകനും എഴുത്തുകാരനും ആണ് ലേഖകൻ)

▲ Editors : Rev. Dr. GEORGE NELLISSERY email: nellisseryg@gmail.com | Rev. VARGHESE KANNAMPILLY email: baijukannampilly@gmail.com
▲ Co-ordinator : SHIJU ACHANDY email: shijuachandy@gmail.com ▲ WEB Hosting : JIJO PANTHALLOOR www.Veeble.com
▲ Layout and Composing : BLYTH GRAPHICS email: blythbiju@gmail.com ▲ Publisher : Rev. PAUL KOTTACKAL (Sr.) email: frpaulkottackal@gmail.com